Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 25. junija 2020*

„Ničnostna tožba – Pravo institucij – Protokol o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov, uradov, agencij in služb Evropske unije – Evropski parlament – Pojem ‚proračunsko zasedanje‘, ki poteka v Strasbourgu (Francija) – Člen 314 PDEU – Izvajanje proračunske pristojnosti med dodatnim plenarnim zasedanjem v Bruslju (Belgija)“

V zadevi C-92/18,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, vložene 7. februarja 2018,

Francoska republika, ki so jo sprva zastopali E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas in B. Fodda, nato E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly in J.-L. Carré, agenti,

tožeča stranka,

ob intervenciji

Velikega vojvodstva Luksemburg, ki so ga sprva zastopali D. Holderer, C. Schiltz in T. Uri, nato C. Schiltz in T. Uri, agenti,

intervenient,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopajo R. Crowe, U. Rösslein in S. Lucente, agenti,

tožena stranka,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, K. Lenaerts, predsednik Sodišča v funkciji sodnika drugega senata, P. G. Xuereb, T. von Danwitz (poročevalec) in A. Kumin, sodniki,

generalni pravobranilec: G. Hogan,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. januarja 2020,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Francoska republika s tožbo predlaga razglasitev ničnosti štirih aktov Evropskega parlamenta v zvezi s sprejetjem letnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2018 (v nadaljevanju skupaj: izpodbijani akti), in sicer:

– dnevnega reda plenarne seje Parlamenta z dne 29. novembra 2017 (dokument P8_0J(2017)11-29), in sicer v delu, v katerem so nanj uvrščene razprave o skupnem besedilu letnega proračuna Unije za proračunsko leto 2018;

– dnevnega reda plenarne seje Parlamenta z dne 30. novembra 2017 (dokument P8_0J(2017)11-30), in sicer v delu, v katerem je nanj uvrščeno glasovanje, ki mu sledi obrazložitev glasovanja o tem skupnem besedilu;

– zakonodajne resolucije Parlamenta z dne 30. novembra 2017 o navedenem skupnem besedilu (dokument P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV(2017)0458) in

– akta z dne 30. novembra 2017, s katerim je predsednik Parlamenta ugotovil, da je letni proračun Unije za proračunsko leto 2018 dokončno sprejet.

Pravni okvir

2 Edini člen, točka (a), Protokola št. 6 o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov, uradov, agencij in služb Evropske unije, priloženega k PEU, PDEU in ESAE (v nadaljevanju: Protokol o sedežih institucij), določa:

„Evropski parlament ima svoj sedež v Strasbourgu, kjer poteka dvanajst mesečnih plenarnih zasedanj, vključno s proračunskim zasedanjem. Dodatna plenarna zasedanja potekajo v Bruslju. Odbori Evropskega parlamenta se sestajajo v Bruslju. Generalni sekretariat Evropskega parlamenta in njegove službe ostajajo v Luxembourgu.“

3 Člen 314 PDEU določa:

„Evropski parlament in Svet po posebnem zakonodajnem postopku določita letni proračun Unije v skladu z naslednjimi določbami.

[…]

3. Svet sprejme stališče o predlogu proračuna in ga predloži Evropskemu parlamentu najpozneje do 1. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja. […]

4. Če Evropski parlament v dvainštiridesetih dneh po tem, ko je bil predlog poslan:

[…]

(c) sprejme spremembe z večino svojih članov, se spremenjeni predlog pošlje Svetu in Komisiji. Predsednik Evropskega parlamenta v dogovoru s predsednikom Sveta nemudoma skliče sestanek spravnega odbora. […]

5. Spravni odbor, ki ga sestavljajo člani Sveta ali njihovi predstavniki in enako število članov, ki predstavljajo Evropski parlament, ima nalogo, da na podlagi stališč Evropskega parlamenta in Sveta v enaindvajsetih dneh po sklicu s kvalificirano večino članov Sveta ali njihovih predstavnikov in z večino članov, predstavnikov Evropskega parlamenta, doseže soglasje o skupnem besedilu.

[…]

6. Če spravni odbor v enaindvajsetih dneh iz odstavka 5 doseže soglasje o skupnem besedilu, lahko Evropski parlament in Svet v štirinajstih dneh od datuma tega soglasja potrdita skupno besedilo.

7. Če v roku štirinajstih dni iz odstavka 6:

(a) Evropski parlament in Svet potrdita skupno besedilo ali ne sprejmeta nikakršne odločitve ali če ena od teh institucij potrdi skupno besedilo, medtem ko druga ne sprejme nikakršne odločitve, se šteje, da je proračun dokončno sprejet v skladu s skupnim besedilom, ali

(b) Evropski parlament, ki odloča z večino svojih članov, in Svet oba zavrneta skupno besedilo ali če ena od teh institucij zavrne skupno besedilo, medtem ko druga ne sprejme nikakršne odločitve, Komisija predloži nov predlog proračuna, ali

[…]

(d) Evropski parlament potrdi skupno besedilo, medtem ko ga Svet zavrne, lahko Evropski parlament, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, v roku štirinajstih dni od datuma zavrnitve v Svetu sklene, da potrdi vse ali nekatere spremembe iz odstavka 4(c). Če katera od sprememb Evropskega parlamenta ni potrjena, se o proračunski postavki, ki je predmet spremembe, ohrani stališče, sprejeto v spravnem odboru. Šteje se, da je proračun dokončno sprejet na tej podlagi.

[…]

9. Predsednik Evropskega parlamenta po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

10. Vsaka institucija izvaja pristojnosti iz tega člena ob upoštevanju določb Pogodb in aktov, sprejetih v skladu s Pogodbama, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Unije ter uravnoteženost med prihodki in odhodki.“

Dejansko stanje

4 Parlament je 7. oktobra 2015 sprejel razpored svojih plenarnih zasedanj za leto 2017, v katerem je med drugim določil redna plenarna zasedanja v Strasbourgu (Francija) od 23. do 26. oktobra, od 13. do 16. novembra in od 11. do 14. decembra 2017 ter dodatno plenarno zasedanje 29. in 30. novembra 2017 v Bruslju (Belgija).

5 Svet, Parlament in Komisija so aprila 2017 določili pragmatičen časovni razpored, v katerem so bili navedeni osrednji datumi, ki so jih te institucije predvidele za različne faze proračunskega postopka za proračunsko leto 2018 in zlasti za morebitni spravni postopek.

6 Komisija je 29. junija 2017 objavila predlog letnega proračuna Unije za proračunsko leto 2018. Svet je 13. septembra 2017 Parlamentu predložil svoje stališče glede tega predloga. Parlament je po glasovanju v Odboru za proračun in po razpravah na rednem plenarnem zasedanju, ki je potekalo od 23. do 26. oktobra 2017 v Strasbourgu, 25. oktobra 2017 sprejel zakonodajno resolucijo, ki je vsebovala

spremembe navedenega predloga. Med Parlamentom in Svetom se je 31. oktobra 2017 začel spravni postopek za proračun. V tem postopku je bilo 18. novembra 2017 doseženo soglasje o skupnem besedilu letnega proračuna Unije za proračunsko leto 2018.

7 Svet je 30. novembra 2017 potrdil skupno besedilo letnega proračuna Unije za proračunsko leto 2018. Parlament je razpravo in glasovanje o tem predlogu uvrstil na dnevni red dodatnega plenarnega zasedanja, ki je potekalo 29. in 30. novembra 2017 v Bruslju. Parlament je z zakonodajno resolucijo z dne 30. novembra 2017 potrdil navedeni predlog. Istega dne je predsednik Parlamenta na plenarni seji ugotovil, da je letni proračun Unije za proračunsko leto 2018 dokončno sprejet.

8 Sodišče je po vložitvi te tožbe s sodbo z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti) (C-73/17, EU:C:2018:787), zavrnilo tožbo Francoske republike za razglasitev ničnosti aktov, ki jih je Parlament sprejel v okviru postopka, v katerem je bil sprejet proračun Unije za proračunsko leto 2017. Francoska republika je po razglasitvi te sodbe na zahtevo Sodišča potrdila, da namerava vztrajati pri tožbi v zvezi s proračunom Unije za proračunsko leto 2018.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

9 Francoska republika Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijane akte razglasi za nične;

– ohrani učinke akta, s katerim je predsednik Parlamenta ugotovil, da je letni proračun Unije za proračunsko leto 2018 dokončno sprejet, dokler ne bo v razumnem roku od dneva izreka sodbe, ki jo bo v tej zadevi izdalo Sodišče, ta proračun dokončno sprejet z aktom, ki bo v skladu s Pogodbama, in

– plačilo stroškov naloži Parlamentu.

10 Parlament Sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– plačilo stroškov naloži Francoski republiki ter

– podredno, ohrani učinke akta, s katerim je predsednik Parlamenta ugotovil, da je letni proračun Unije za proračunsko leto 2018 dokončno sprejet, dokler ne bo začel v razumnem roku veljati nov akt, s katerim bo prvi nadomeščen.

11 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 26. aprila 2019 Velikemu vojvodstvu Luksemburg dovolil intervencijo v podporo predlogom Francoske republike.

Tožba

Trditve strank

12 Francoska republika, ki jo podpira Veliko vojvodstvo Luksemburg, uveljavlja en tožbeni razlog, s katerim zatrjuje, da je bil z izpodbijanimi akti kršen Protokol o sedežih institucij. V skladu z edinim členom, točka (a), tega protokola naj bi moral Parlament proračunsko pristojnost, ki mu je dodeljena s členom 314(5), (6) in (9) PDEU, načeloma v celoti izvajati med rednimi plenarnimi zasedanji, ki potekajo v Strasbourgu. V obravnavani zadevi naj bi ta institucija kršila potrebno uskladitev zahtev, ki izhajajo iz teh členov, in sicer s tem, da je razpravo in glasovanje o skupnem besedilu letnega

proračuna Unije za proračunsko leto 2018 na podlagi člena 314(6) PDEU uvrstila na dnevni red dodatnega plenarnega zasedanja, ki je potekalo 29. in 30. novembra v Bruslju, in s tem, da je – z aktom predsednika Parlamenta, sprejetega na podlagi navedenega člena 314(9) PDEU – med istim dodatnim plenarnim zasedanjem ugotovila, da je ta proračun dokončno sprejet.

13 Francoska republika v zvezi s tem trdi, da je Parlament storil napako pri presoji s tem, da je določil in nato ohranil svoj razpored rednih plenarnih zasedanj za leto 2017 tako, da se je o skupnem besedilu letnega proračuna za proračunsko leto 2018 v roku, določenem v členu 314(6) PDEU, lahko izrekel šele med dodatnim plenarnim zasedanjem, ki je navedeno v prejšnji točki in ki je potekalo v Bruslju, in ne med rednim plenarnim zasedanjem v Strasbourgu.

14 Francoska republika meni, da je mogoče vnaprej predvideti datum dogovora, doseženega v spravnem postopku. V zvezi s tem najprej poudarja, da se v praksi glasovanje o predlogu proračuna, določeno v členu 314(4) PDEU, vedno opravi med drugim rednim oktobrskim plenarnim zasedanjem, imenovanim zasedanje „oktober II“. Dalje, ta država članica trdi, da je bil od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe sistematično uporabljan spravni postopek. Nazadnje dodaja, da je v zelo verjetnem primeru uporabe takega postopka morebitni spravni dogovor po vsej verjetnosti dosežen v zadnjih dneh spravnega obdobja, določenega v členu 314(5) PDEU. V teh okoliščinah Francoska republika meni, da mora Parlament načrtovati redno novembrsko plenarno zasedanje v četrtem ali petem tednu po zasedanju „oktober II“, ker tako načrtovanje po njenem mnenju v največji meri povečuje verjetnost, da se bo ta institucija lahko izrekla o skupnem predlogu proračuna med rednim plenarnim zasedanjem v Strasbourgu v štirinajstdnevnem roku, določenem v členu 314(6) PDEU. Vendar naj bi v obravnavanem primeru navedena institucija redno plenarno zasedanje za november 2017 načrtovala za tretji teden po zasedanju „oktober II“ 2017, zaradi česar naj ne bi mogla izvajati svojih proračunskih pristojnosti v Strasbourgu na podlagi člena 314(6), (7) in (9) PDEU.

15 Francoska republika vsekakor trdi, da naj bi Parlament lahko spremenil razpored rednih plenarnih zasedanj po določitvi pragmatičnega časovnega razporeda, v katerem se institucije sporazumno dogovorijo o poteku proračunskega postopka. Po določitvi zadnjenavedenega časovnega razporeda naj bi Parlament dobil potrditev datumov, ko bo potekal spravni postopek, in datumov sestankov spravnega odbora, v zelo verjetnem primeru, v katerem bi bil tak postopek uporabljen po zasedanju „oktober II“.

16 Parlament trdi, da ni storil napake pri presoji s tem, da je svoje proračunske pristojnosti na podlagi člena 314(6), (7) in (9) PDEU izvajal na dodatnem plenarnem zasedanju, ki je potekalo 29. in 30. novembra 2017. Zaradi nepredvidljivosti proračunskega postopka naj bi bila ob določitvi razporeda plenarnih zasedanj za leto 2017 načeloma negotova uporaba spravnega postopka in datum začetka tega postopka in njegovega morebitnega konca zaradi soglasja o skupnem besedilu letnega proračuna.

Presoja Sodišča

17 Parlament mora – kot je to potrjeno s členom 314(10) PDEU – svoje proračunske pristojnosti izvajati ob upoštevanju določb Pogodb in aktov, sprejetih v skladu s Pogodbama.

18 Na prvem mestu mora ta institucija spoštovati Protokol o sedežih institucij, ki je v skladu s členom 51 PEU sestavni del Pogodb. Edini člen, točka (a), tega protokola določa, da „[ima Evropski parlament] sedež v Strasbourgu, kjer poteka 12 mesečnih plenarnih zasedanj, vključno s proračunskim“.

19 Sodišče je v zvezi s tem v točkah 32, 35 in 37 sodbe z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti) (C-73/17, EU:C:2018:787), presodilo, da je izraz „proračunsko zasedanje“ ob neobstoju pojasnila v edinem členu, točka (a), tega protokola treba razumeti tako, da napotuje na vsa plenarna zasedanja, na katerih Parlament izvaja svoja proračunska pooblastila, in na vse akte, ki jih v ta namen sprejme ta institucija. Izvajanje proračunske pristojnosti Parlamenta na

plenarni seji je namreč temelj demokracije v Uniji in med drugim zahteva javno razpravo na plenarni seji, ki državljanom Unije omogoča, da se seznanijo z različnimi izraženimi političnimi nazori in da si torej ustvarijo politično mnenje o delovanju Unije. Poleg tega lahko preglednost parlamentarne razprave na plenarni seji okrepi demokratično legitimnost proračunskega postopka v odnosu do državljanov Unije in verodostojnost delovanja Unije. V teh okoliščinah izraz „proračunsko zasedanje“ iz edinega člena, točka (a), Protokola o sedežih institucij ne pokriva le rednega plenarnega zasedanja, namenjenega preučitvi predloga proračuna v prvi obravnavi v skladu s členom 314(4) PDEU, ampak v skladu s členom 314(6) te pogodbe zajema tudi drugo obravnavo, ki zagotavlja, da se na plenarni seji javno razpravlja in glasuje o skupnem besedilu letnega proračuna, doseženem v spravnem postopku.

20 Na drugem mestu mora Parlament spoštovati zahteve, ki so mu s členom 314 PDEU naložene za izvajanje njegovih proračunskih pristojnosti na plenarni seji. Namen datumov in rokov, določenih v tej določbi, je zagotoviti, da se letni proračun Unije sprejme pred koncem leta, ki je predhodno zadevnemu proračunskemu letu, pri čemer lahko njihovo nespoštovanje povzroči uporabo člena 315 PDEU o začasnem proračunu (sodba z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti), C-73/17, EU:C:2018:787, točka 38).

21 Če v štirinajstdnevnem roku iz člena 314(6) PDEU ne pride do razprave in glasovanja v Parlamentu o skupnem besedilu letnega proračuna, lahko to besedilo sprejme samo Svet, in sicer pod pogoji, določenimi v odstavku 7(a) tega člena. Za preglednost in demokratično legitimnost delovanja Unije – ki se izražata prek postopka sprejetja letnega proračuna – pa je še posebej pomembno, da Parlament izvaja pristojnost, ki jo ima na podlagi člena 314(6) PDEU, ter da se o tem skupnem besedilu odloča na plenarni seji (sodba z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti), C-73/17, EU:C:2018:787, točka 40).

22 Na tretjem mestu, ker imata edini člen, točka (a), Protokola o sedežih institucij in člen 314 PDEU enako pravno veljavo, zahteve, ki izhajajo iz prvega od teh členov, kot take ne morejo prevladati nad zahtevami, ki izhajajo iz drugega člena, in obratno. Uporabiti ju je treba glede na vsak posamičen primer, in sicer ob spoštovanju potrebne uskladitve med temi zahtevami in pravičnega ravnovesja med njimi (sodba z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti), C-73/17, EU:C:2018:787, točka 42).

23 Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Protokol o sedežih institucij temelji na vzajemnem spoštovanju pristojnosti držav članic in Parlamenta ter na medsebojni dolžnosti lojalnega sodelovanja (sodba z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti), C-73/17, EU:C:2018:787, točka 43 in navedena sodna praksa).

24 Parlament mora tako svoje proračunske pristojnosti izvajati med rednim plenarnim zasedanjem v Strasbourgu, pri čemer pa ta obveznost, ki izhaja iz edinega člena, točka (a), Protokola o sedežih institucij, ne preprečuje, da bi se o letnem proračunu – če to terjajo zahteve v zvezi z učinkovitim potekom proračunskega postopka, kot je določen v členu 314 PDEU – razpravljalo in glasovalo na dodatnem plenarnem zasedanju v Bruslju. Potek postopka – v katerem bi spoštovanje edinega člena, točka (a), tega protokola absolutno prevladalo v škodo polnega sodelovanja Parlamenta v navedenem postopku – bi bil nezdružljiv s potrebno uskladitvijo med zahtevami, ki izhajajo iz teh določb, na katero je bilo opozorjeno v točki 22 te sodbe (sodba z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti), C-73/17, EU:C:2018:787, točka 44).

25 Glede sodnega nadzora spoštovanja zahtev, ki izhajajo iz točk od 22 do 24 te sodbe, je Sodišče v točki 45 sodbe z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti) (C-73/17, EU:C:2018:787), pojasnilo, da ima Parlament – pri izvajanju potrebne uskladitve med zahtevami iz edinega člena, točka (a), Protokola o sedežih institucij in zahtevami iz člena 314 PDEU – diskrecijsko pravico, ki izhaja iz zahtev v zvezi z učinkovitim potekom proračunskega postopka. Zato se ta sodni nadzor nanaša na to, ali je Parlament pri izvajanju dela svojih proračunskih pristojnosti med dodatnim plenarnim zasedanjem v zvezi s tem storil napake pri presoji.

26 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba preučiti, ali je z izpodbijanimi akti spoštovana potrebna uskladitev med zahtevami iz edinega člena, točka (a), Protokola o sedežih institucij na eni strani in zahtevami iz člena 314 PDEU na drugi.

27 Čeprav Francoska republika v zvezi s tem priznava, da je bilo v okviru, določenem z razporedom rednih plenarnih zasedanj za leto 2017, dodatno plenarno zasedanje, ki je potekalo v Bruslju 29. in 30. novembra 2017, edina možnost, da se Parlament izreče o skupnem besedilu letnega proračuna za proračunsko leto 2018 v roku, določenem v členu 314(6) PDEU, pa ob podpori Velikega vojvodstva Luksemburg trdi, da je bila pri prilagoditvi tega parlamentarnega razporeda s strani navedene institucije storjena napaka pri presoji. Po mnenju teh držav članic naj bi bilo mogoče navedeni časovni razpored prilagoditi tako, da bi se ob upoštevanju tega roka omogočila razprava in glasovanje o skupnem besedilu letnega proračuna Unije za proračunsko leto 2018 v Strasbourgu. Možnost take prilagoditve ali celo spremembe razporeda rednih plenarnih zasedanj za leto 2017 naj bi namreč nastala tako pri določitvi tega razporeda, to je 7. oktobra 2015, kot po določitvi pragmatičnega časovnega razporeda aprila 2017.

28 Prvič, glede določitve parlamentarnega razporeda za leto 2017, do katere je prišlo 7. oktobra 2015, trditve Francoske republike ob podpori Velikega vojvodstva Luksemburg temeljijo na predpostavki, da je bil datum, ko je spravni odbor dosegel soglasje o skupnem besedilu letnega proračuna, razumno predvidljiv za Parlament ob določitvi tega časovnega razporeda.

29 Vendar je Sodišče že zavrnilo takšno predpostavko s tem, da je v točki 50 sodbe z dne 2. oktobra 2018, Francija/Parlament (Izvajanje proračunske pristojnosti) (C-73/17, EU:C:2018:787), razsodilo, da v trenutku določitve razporeda rednih plenarnih zasedanj načeloma ni bilo mogoče vedeti niti tega, ali se bo spravni postopek uporabil, niti tega, na kateri datum se bo ta postopek začel in končal, odvisno od primera, zaradi soglasja o skupnem besedilu letnega proračuna.

30 Nobeden od elementov, ki sta jih navedla Francoska republika in Veliko vojvodstvo Luksemburg, ne more omajati ugotovitev v zvezi z nepredvidljivimi dogodki, ki so povezani s proračunskim postopkom in na katerih temelji sodna praksa, navedena v prejšnji točki.

31 Poleg tega argumentacija teh držav članic, da mora Parlament organizirati redno novembrsko plenarno zasedanje v četrtem ali petem tednu po zasedanju „oktober II“, nujno pomeni, da ima ta institucija v zvezi s tem diskrecijsko pravico. Natančneje, Francoska republika v delu, v katerem se opira na ugotovitev, da tako načrtovanje „povečuje verjetnost“ razprave in glasovanja o skupnem besedilu proračuna na rednem novembrskem plenarnem zasedanju v Strasbourgu, v bistvu priznava, da se s takim načrtovanjem lahko zagotovi le, da lahko ta razprava in to glasovanje dejansko potekata v Strasbourgu, in zato potrjuje, da z načrtovanjem parlamentarnega razporeda ni mogoče odpraviti nepredvidljivih dogodkov, povezanih s proračunskim postopkom.

32 Zato je treba ugotoviti, da je Parlament deloval znotraj okvirov diskrecijske pravice, navedene v točki 25 te sodbe, ko je 7. oktobra 2015 določil svoj razpored rednih plenarnih zasedanj za leto 2017.

33 Drugič, Francoska republika Parlamentu očita, da ni spremenil tega časovnega razporeda po tem, ko je bil aprila 2017 določen pragmatični časovni razpored proračunskega postopka za proračunsko leto 2018, ker naj bi ta pragmatični časovni razpored potrjeval datume spravnega postopka v zelo verjetnem primeru, v katerem bi bil tak postopek uporabljen.

34 V tem pragmatičnem časovnem razporedu pa so bili določeni datumi, ki so jih Svet, Parlament in Komisija aprila 2017 predvideli za proračunski postopek za proračunsko leto 2018 in zlasti za morebitni spravni postopek, ne glede na možnost, da bi lahko nepredvidljivi dogodki, povezani s proračunskim postopkom, tem institucijam preprečili upoštevanje predvidenih datumov.

35 Parlament je v zvezi s temi nepredvidljivimi dogodki poudaril, ne da bi mu v zvezi s tem kdo nasprotoval, da je izid spravnega obdobja negotov, kot je razvidno zlasti iz okoliščine, da se je to obdobje izteklo brez soglasja v treh od petih postopkov, ki so se končali v okviru ureditve iz člena 314 PDEU, pred določitvijo parlamentarnega razporeda za leto 2017, tako da je bil letni proračun Unije lahko sprejet šele decembra v letu pred zadevnim proračunskim letom v teh treh postopkih. Poleg tega je Parlament v odgovor na vprašanje, ki ga je Sodišče postavilo na obravnavi, pojasnil – čemur prav tako nihče ni nasprotoval – da je mogoče natančno izhodišče za obdobje spravnega postopka določiti šele zadnji trenutek glede na posodobljene koledarje Parlamenta, Sveta in Komisije.

36 Tako je bil po tem, ko je bil aprila 2017 določen pragmatični časovni razpored proračunskega postopka za proračunsko leto 2018, odgovor na vprašanje, ali in kdaj bi lahko spravni odbor dejansko dosegel spravni dogovor, še vedno negotov.

37 V teh okoliščinah Parlament tudi ni storil napake pri presoji s tem, da je ohranil razpored rednih plenarnih zasedanj za leto 2017 po določitvi pragmatičnega razporeda aprila istega leta.

38 Zato pri izpodbijanih aktih ni bila storjena napaka pri presoji, na katero se sklicuje Francoska republika.

39 Glede na vse zgoraj navedene razloge je treba zavrniti edini tožbeni razlog Francoske republike ter tožbo posledično zavrniti.

Stroški

40 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker je Parlament predlagal, naj se Francoski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, slednja poleg lastnih stroškov nosi tudi stroške Parlamenta. Na podlagi uporabe člena 140(1) istega poslovnika Veliko vojvodstvo Luksemburg, ki je interveniralo v postopku, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Francoska republika poleg lastnih stroškov nosi tudi stroške Evropskega parlamenta.

3. Veliko vojvodstvo Luksemburg nosi svoje stroške.

Podpisi